

tuaci, v níž mu nezbylo, než udati nepravdu, nezjišťuje nalézací soud ani skutečností, z nichž by bylo lze na takovou situaci usuzovati a které by opravňovaly k úsudku, že se stěžovatel při svém výsledku cítil subjektivně obviněným a že chtěl svou křivou výpověď pomoci sobě. Není tudíž zmateční stížnost ani v tomto směru odůvodněna; právní posouzení věci ve směru dotčeném zmateční stížností odpovídá správnému použití zákona. Bylo ji proto zavrhnouti.

Čís. 3608.

Skutkovým zjištěním, že obžalovaný již předem neměl úmyslu objednávku vyřídití a že překážky, na něž se odvolával, jen předstíral, není ještě dána skutková podstata zločinu podvodu, která vyžaduje v době činu kromě lstivého předstírání nebo jednání také úmysl poškoditi; nevyžaduje se však, by škoda neodvratně nastala.

(Rozh. ze dne 3. října 1929, Zm I 63/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 29. listopadu 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200, 203 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Důvody:

Obžalovaný uplatňuje důvody zmatečnosti podle čís. 5, 9 a), 10 § 281 tr. ř. Odůvodněna jest již výtku zmatečnosti podle čís. 9 a), neboť napadený rozsudek zjišťuje sice, že obžalovaný již předem neměl úmyslu objednávku vyřídití a že překážky, na něž se odvolával, jen předstíral, avšak tímto skutkovým zjištěním není ještě dána skutková podstata zločinu podvodu, která vyžaduje kromě lstivého předstírání nebo jednání také úmysl poškoditi ať již osobu v omyl uvedenou neb někoho jiného. Úmysl nevrátiti peníze by nestačil, kdyby byl zároveň zjištěn úmysl obžalovaného dodatí cihly, neboť ten by též vylučoval úmysl poškoditi objednatele. Tento úmysl poškozovací v době činu napadený rozsudek přesně nezjišťuje — nehledíc ani k tomu, že jest v rozporu sám se sebou, zjišťuje, že obžalovaný neměl úmyslu objednávku vyřídití, a zjišťuje zároveň, že objednal pro obec R-ckou u K-ské cementárny dne 21. června 1927 24.600 kusů struskových cihel kladenských k vypravení kolem 25. srpna t. r. — a proto je rozsudek zmatečný již podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. Poukazuje-li zmateční stížnost také k tomu, že škoda ještě nenastala a že nelze o ní ještě mluvit, poněvadž ji objednatelé dodávky cihel civilně-právně dosud ani neuplatňovali, jest připomenouti, že skutková podstata podvodu nevyžaduje, by škoda neodvratně také nastala.